

Johanna de liefhebbende

Ik

- Kan me voorstellen

Een cirkel

de diameter – een horizon

Ik

- Ontsta

eerst mijn hoofd, keel, schouders, middel – het gebruikelijke verloop van het lichaam.

Ik

- Loop over de krimpende straal van een inhalerende cirkel

Bloeiend gras. De zon zwijgt. De zoom van mijn rok zwaar van het vocht, zwart van de aarde.

Loop richting weidemeeting.

- Ik Sta achter de ruggen van dokwerkers, veenhakkers, blubberscheppers en palingrukkers. Hun hartslagen slaan een ritme, de baslijn van jou preek.

Jij

- In het brandpunt van de cirkel op een hooikar
handen ballen zich tot gorillavuisten.

de adamsappel van god gekregen,

JIJ

- haalt de woorden uit hun monden

verklankt iets ongehoords

het aktoon, dat wat niet bestond, voordat het bestaat

een krachtmeting tussen lucht en spieren

hoe groeit een idee vlees

Us Verlosser

Ik

- Toen mijn voeten klein waren

Ze liepen

De treden af

In kardemom

En speculaas

En achter elke schommel

Handen

Die je naar de hemel duwde en opvingen

Jij

- Bent die handen, je laat me vliegen, en op mijn hoogtepunt val ik terug, wil ik terug, naar die handen die me elke keer je me een stukje hoger duwen.
In de slinger naar boven, voel ik mijn wezen van je loskomen, wie ik ben en wie ik achterlaat, klaar om de wereld tot me te nemen, in het vallen geef ik me, mijn leven in jou handen, jou wezen in mij vallen

Jij

- Bent het recht van allen

Ik

- ik wil niet naar je luisteren
ik wil zien dat je me ziet
ik wil de man van het volk mee naar huis nemen
ik wil falikant achter je staan
onbevlekt je angsten ontvangen
in mijn rokken wikkelen en mijn hart onder je riem steken

Johanna de geketende

8 x 3 kwarts maat roffel op mic.

Ik moet op 1e tel geloopt

- lief zijn
vlijtig zijn
slagvaardig zijn
aardig zijn
daadkrachtig zijn
drachtig zijn
deugdzaam zijn
me heugen
naaien,

voortborduren,
me van kant maken,
verstandig zijn
zweren dat ik besta
De heer danken
de heerlijke heer danken

Johanna de strijdlustige

Ik ik ik ik ik (loop van verschillende zelden)

Ik weet niet hoe vaak ik nog 'ik' moet zeggen. Voordat het duidelijk is dat ik besta

De chaosleer van een belezen baard.

mijn dood heeft je van je geloof gestort en ik werd een heilige in je hoofd
ik wil uit je hoofd, ik wil aan je borst gedrukt worden
de mens bevrijd zichzelf via het lijden
wat is er zo lekker aan lijden
hoe is het om in een wereld van zwart wit te leven?
links - rechts
hoer – heilige
ik ben een vrouw, ik ben geen antwoord
ik ben een serie schakeringen
en jij kleurendoof

Er is een logica in dit verhaal, een geschiedenis die met een nanometer per uur de lijnen van
mijn handpalm volgt. De richting lijkt bepaald maar vertakt zich en loopt
dan weer parallel
dan weer kakofonisch .

